TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

2022 m. balandžio 28 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Laisvas darbuotojų judėjimas – SESV 45 straipsnis – Reglamentas (ES) Nr. 492/2011 – 7 straipsnio 2 dalis – Vienodas požiūris – Nacionalinė sveikatos priežiūros specialistų profesinės karjeros pripažinimo sistema – Neatsižvelgimas į kitos valstybės narės sveikatos priežiūros tarnybose įgytą profesinę patirtį – Kliūtis“

Byloje C-86/21

dėl *Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León* (Kastilijos ir Leono aukštesnysis teisingumo teismas, Ispanija) 2021 m. vasario 4 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2021 m. vasario 11 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Gerencia Regional de Salud de Castilla y León

prieš

Delia

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė I. Ziemele, teisėjai A. Arabadjiev (pranešėjas) ir A. Kumin,

generalinis advokatas P. Pikamäe,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *Gerencia Regional de Salud de Castilla y León*, atstovaujamos D. Vélez Berzosa,

– Europos Komisijos, atstovaujamos I. Galindo Martín ir B.-R. Killmann,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: ispanų.

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 45 straipsnio ir 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje (OL L 141, 2011, p. 1) 7 straipsnio išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Delia ir *Gerencia Regional de Salud de Castilla y León* (Kastilijos ir Leono regioninė sveikatos apsaugos valdyba, Ispanija) generalinio direktoriaus ginčą dėl to, kad siekdamas apskaičiuoti suinteresuotojo asmens darbo stažą, kad būtų pripažinta jo profesinė karjera, šis direktorius atsisakė atsižvelgti į Portugalijoje įgytą šio asmens profesinę patirtį.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Reglamento Nr. 492/2011 I skyrius pavadintas „Įdarbinimas, vienodos sąlygos ir darbuotojų šeimos“. Šio reglamento 7 straipsnio, esančio šio skyriaus 2 skirsnyje „Įdarbinimas ir vienodo požiūrio užtikrinimas“, 1 dalyje numatyta:

„Darbuotojui, jei jis yra valstybės narės pilietis, negali būti sudarytos skirtingos įdarbinimo ir darbo sąlygos, nei tos valstybės narės, kurioje jis dirba, piliečiams dėl jo pilietybės, ypač nustatant darbo užmokestį ir atleidžiant iš darbo, o jam tampant [tapus] bedarbiu – jį grąžinant arba vėl priimant į darbą.“

Ispanijos teisė

4 Pagrindinės bylos aplinkybėms taikomos redakcijos 1986 m. balandžio 25 d. *Ley 14/1986, General de Sanidad* (Bendrasis sveikatos įstatymas Nr. 14/1986) (BOE, Nr. 102, 1986 m. balandžio 29 d., p. 15207) 44 straipsnyje nacionalinė sveikatos sistema apibrėžta taip:

„1. Visos viešosios sveikatos priežiūros įstaigos ir tarnybos yra nacionalinės sveikatos sistemos dalis.

2. Nacionalinę sveikatos sistemą sudaro valstybės administruojamų sveikatos priežiūros tarnybų ir autonominių sričių sveikatos priežiūros tarnybų visuma, kaip nustatyta šiame įstatyme.“

5 Pagrindinėje byloje taikytinos redakcijos 2015 m. kovo 13 d. *Real Decreto 184/2015, por el que se regula el catálogo homogéneo de equivalencias de las categorías profesionales del personal estatutario de los servicios de salud y el procedimiento de su actualización* (Karaliaus dekretas Nr. 184/2015, kuriuo nustatomas vienodas sveikatos priežiūros tarnybų statutinių darbuotojų profesinių kategorijų atitikmenų sąrašas ir jo atnaujinimo tvarka, BOE, Nr. 83, 2015 m. balandžio 7 d., p. 29447) pateikta profesinių kategorijų atitikmenų lentelė, suteikianti galimybę statutiniams darbuotojams užimti laisvas darbo vietas kitose sveikatos priežiūros tarnybose ir taip pagerinti sveikatos priežiūros paslaugų kokybę ir užtikrinti faktinį mobilumą visoje nacionalinėje sveikatos sistemoje, kaip nustatyta pagrindinėje byloje taikytinos redakcijos 2003 m. gegužės 28. *Ley*

16/2003 de cohesión y calidad en el Sistema Nacional de Salud (Įstatymas Nr. 16/2003 dėl nacionalinės sveikatos sistemos darnos ir kokybės, BOE, Nr. 128, 2003 m. gegužės 29 d., p. 20567) 43 straipsnyje.

6 Pagrindinėje byloje taikytinos redakcijos 2003 m. lapkričio 21 d. *Ley 44/2003, de ordenación de las profesiones sanitarias* (Įstatymas Nr. 44/2003 dėl profesijų, susijusių su sveikatos priežiūra, organizavimo, toliau – Įstatymas Nr. 44/2003) (BOE, Nr. 280, 2003 m. lapkričio 22 d., p. 41442) 37 straipsnyje nustatyta:

„1. Sukuriama šio įstatymo 6 ir 7 straipsniuose numatyta sveikatos priežiūros specialistų profesinės karjeros pripažinimo sistema. Pagal šią sistemą viešai, aiškiai ir atsižvelgiant į individualią situaciją pripažįstamas sveikatos priežiūros specialisto pasiektas profesinės karjeros lygis, atsižvelgiant į jo žinias, patirtį sveikatos priežiūros, mokymo ir mokslo tyrimų srityje, taip pat į sveikatos priežiūros ir tyrimų tikslų įgyvendinimą organizacijoje, kurioje šis specialistas teikia savo paslaugas.

<…>

3. Specialistai, kurie yra įsisteigę arba savo paslaugas teikia valstybės teritorijoje, gali savanoriškai naudotis šia sistema.“

7 Įstatymo Nr. 44/2003 38 straipsnyje reglamentuojami tam tikri profesinės karjeros pripažinimo bendrieji principai:

„1. Sveikatos priežiūros administracinės institucijos profesinės karjeros pripažinimą savo centruose ir įstaigose reglamentuoja vadovaudamosi šiais bendraisiais principais:

<…>

b) Tam, kad suinteresuotasis asmuo galėtų įgyti pirmąjį lygį ir pasiekti aukštesnius, būtinas palankus jo nuopelnų įvertinimas, atsižvelgiant į žinias, patvirtintą nuolatinį profesinį tobulėjimą, taip pat į mokymo ir tyrimų veiklą. Atliekant šį vertinimą taip pat reikia atsižvelgti į suinteresuotojo asmens sveikatos priežiūros veiklos rezultatus, jos kokybę ir šiuo tikslu nustatytų rodiklių laikymąsi, taip pat į jo dalyvavimą atliekant klinikinį valdymą, apibrėžtą Įstatymo Nr. 44/2003 10 straipsnyje.

<…>“

8 *Comunidad Autónoma de Castilla y León* (Kastilijos ir Leono autonominė sritis, Ispanija) taikytina tvarka numatyta 2009 m. liepos 2 d. *Decreto 43/2009, por el que se regula la carrera personal del personal e statutario de los centros e instituciones sanitarias del Servicio de Salud de Castilla y León* (Dekretas Nr. 43/2009, kuriuo reglamentuojama Kastilijos ir Leono sveikatos priežiūros tarnybos centrų ir įstaigų statutinių darbuotojų profesinė karjera, BOCYL, Nr. 125, 2009 m. liepos 3 d., p. 20084, toliau – Dekretas Nr. 43/2009); pagrindinėje byloje taikytinos šio dekreto redakcijos 6 straipsnyje numatyta:

„1. Profesinė karjera Kastilijos ir Leono sveikatos priežiūros tarnyboje yra suskirstyta į keturis lygius.

2. Norint įgyti pirmą profesinės karjeros lygį arba pasiekti aukštesnius, turi būti įvykdyti šie reikalavimai:

a) turėti nuolatinio statutinio darbuotojo statusą užimant tą profesinę kategoriją, kurios pirmą ar paskesnį profesinės karjeros lygį ketinama įgyti, ir savo funkcijas vykdyti Kastilijos ir Leono sveikatos priežiūros tarnyboje;

b) prašymą pirmam profesinės karjeros lygiui įgyti ar gauti aukštesnį lygį pateikti per atitinkamuose konkursuose nustatytą terminą ir nustatyta tvarka;

c) per kiekvieną konkursą, norint įgyti pirmą lygį ar gauti aukštesnius, kiekviename karjeros etape įrodyti statutinio darbuotojo profesinės praktikos metų skaičių nacionalinės sveikatos sistemos sveikatos priežiūros centruose ir įstaigose, vadovaujantis tokia skale:
   i. siekiant įgyti pirmą lygį, būtina įrodyti penkerių metų statutinio darbuotojo profesinę patirtį nacionalinėje sveikatos sistemoje užimant tą profesinę kategoriją, kurioje esant ketinama siekti atitinkamos profesinės karjeros.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

9 2017 m. spalio 6 d. sprendimu Kastilijos ir Leono regioninės sveikatos apsaugos valdybos generalinis direktorius paskelbė apie ilgalaikiams laikiniesiems darbuotojams skirtą įprastą atrankos procedūrą ir nustatė prašymų dėl profesinės karjeros I lygio už 2010 m. pateikimo terminą. Prašymą įgyti šį pirmąjį lygį galėjo pateikti tik ilgalaikiai laikinieji darbuotojai, galintys įrodyti penkerių metų statutinio ir (arba) nestatutinio sveikatos priežiūros darbuotojo profesinę patirtį Kastilijos ir Leono sveikatos priežiūros tarnyboje toje kategorijoje, kurioje esant ketinama siekti atitinkamos profesinės karjeros. Tarp šio sprendimo 1 priede išvardytų statutinių sveikatos priežiūros darbuotojų kategorijų yra „slaugytojas (-a)“.

10 2017 m. spalio 26 d. Delia pateikė savo kandidatūrą šioje kategorijoje ir nurodė, kad 2010 m. gruodžio 31 d. šioje kategorijoje buvo išdirbusi dešimt metų ir tris mėnesius. Šis laikotarpis apima laikotarpį nuo 2000 m. lapkričio 20 d. iki 2007 m. liepos 25 d., dirbtą Lisabonos (Portugalija) Santa María ligoninėje.

11 2019 m. vasario 25 d. sprendimu Kastilijos ir Leono regioninės sveikatos apsaugos valdybos generalinis direktorius pripažino, kad į Ispanijos sveikatos sistemoje išdirbtą laikotarpį galima atsižvelgti kaip į reikalaujamą penkerių metų profesinę patirtį. Tačiau jis atsisakė atsižvelgti į laikotarpį, kurį suinteresuotasis asmuo dirbo Portugalijoje, motyvuodamas tuo, kad tai nenumatyta pagal Kastilijos ir Leono autonominės srities nustatytą profesinės karjeros pripažinimo sistemą.

12 Vis dėlto į šį laikotarpį buvo atsižvelgta apskaičiuojant statutiniams laikiniesiems darbuotojams mokamus trimečius tarnybos stažo priedus.

13 Delia pateikė administracinį skundą dėl 2017 m. spalio 6 d. ir 2019 m. vasario 25 d. sprendimų, siekdama, kad, apskaičiuojant jos darbo stažą pagal profesinės karjeros pripažinimo sistemą, būtų atsižvelgta į laikotarpį, kai ji dirbo Portugalijos nacionalinėje sveikatos sistemoje.

14 2019 m. gruodžio 16 d. sprendimu *Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 3 de Valladolid* (Valjadolido administracinis teismas Nr. 3, Ispanija) patenkino šį skundą. Kastilijos ir Leono regioninė sveikatos apsaugos valdyba dėl šio sprendimo padavė apeliacinį skundą *Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León* (Kastilijos ir Leono aukštesnysis teisingumo teismas, Ispanija), prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.

15 Šio teismo teigimu, galima manyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamoje nuostatoje įtvirtinta netiesioginė diskriminacija, ja pažeidžiamas laisvo darbuotojų judėjimo principas ir vienodo požiūrio principas. Vis dėlto šią nuostatą taip pat galima laikyti pagrįsta kriterijais, nesusijusiais su atitinkamų darbuotojų pilietybe, pateisinama nacionalinės sveikatos sistemos struktūra ir organizaciniais principais, taip pat organizacijos, kurioje teikiamos sveikatos priežiūros paslaugos, specifiniais tikslais, ir proporcinga šiems tikslams; be to, skirtingas požiūris galėtų būti pateisinamas tuo, kad nėra skirtingų valstybių narių sveikatos sistemų suderinimo kriterijų.

16 Šiomis aplinkybėmis *Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León* (Kastilijos ir Leono aukštesnysis teisingumo teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar pagal SESV 45 straipsnį ir [Reglamento Nr. 492/2011] 7 straipsnį draudžiama tokia nacionalinės teisės nuostata, kaip [Dekreto Nr. 43/2009] 6 straipsnio 2 dalies c punktas, pagal kurį neleidžiama pripažinti tam tikroje profesinėje kategorijoje kitos Europos Sąjungos valstybės narės viešųjų sveikatos priežiūros paslaugų tarnyboje išdirbto laikotarpio?

2. Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas, ar kitos valstybės narės viešųjų sveikatos priežiūros paslaugų tarnyboje išdirbto laikotarpio pripažinimas galėtų būti siejamas su sąlyga, kad visų pirma turi būti patvirtinti bendrieji Europos Sąjungos valstybių narių sveikatos priežiūros tarnybų darbuotojų karjeros sistemų suderinimo kriterijai?“

Dėl prejudicinių klausimų

17 Savo klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar SESV 45 straipsnis ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos dėl profesinės karjeros valstybės narės sveikatos priežiūros tarnyboje pripažinimo, pagal kurias, apskaičiuojant darbuotojo darbo stažą, nėra galimybės atsižvelgti į kitos valstybės narės sveikatos priežiūros tarnyboje įgytą profesinę patirtį. Be to, šiam teismui kyla klausimas, ar šiuo aspektu svarbu tai, kad Sąjungos lygiu nėra patvirtintų valstybių narių sveikatos priežiūros tarnybų darbuotojų karjeros sistemų suderinimo bendrųjų kriterijų.

18 Pirmiausia primintina, kad pagal SESV 168 straipsnio 7 dalį Sąjungos teisė nepažeidžia valstybių narių kompetencijos priimti nuostatas, skirtas jų sveikatos priežiūrai organizuoti. Vis dėlto naudodamosi šia kompetencija valstybės narės turi laikytis Sąjungos teisės, be kita ko, SESV nuostatų, susijusių su pagrindinėmis laisvėmis, kurios draudžia valstybėms narėms nustatyti arba išlaikyti nepagrįstus šių laisvių apribojimus sveikatos priežiūros srityje (2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Simma Federspiel*, C-419/16, EU:C:2017:997, 33 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

19 Kaip matyti iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, pagrindinėje byloje nagrinėjamuose teisės aktuose atmetama galimybė pripažįstant atitinkamo darbuotojo profesinę karjerą atsižvelgti į laikotarpį, kurį šis darbuotojas dirbo kitos valstybės narės viešųjų sveikatos priežiūros paslaugų tarnyboje, kad pripažinus karjerą jis galėtų įgyti tam tikrą lygį.

20 Kastilijos ir Leono regioninės sveikatos priežiūros valdybos teigimu, apskaičiuojant darbo stažą neįtraukiami ne tik kitose Sąjungos valstybėse narėse išdirbti laikotarpiai, bet ir laikotarpiai, išdirbti Ispanijoje esančiose sveikatos priežiūros įstaigose, kurios funkciniu ir organizaciniu požiūriais nepriklauso Ispanijos sveikatos priežiūros tarnybai. Taigi profesinės karjeros srityje joks darbuotojas, kuris yra kitos valstybės narės pilietis, nėra traktuojamas kitaip nei darbuotojas ispanas. Šios teisės normos neužkerta kelio darbuotojams iš kitų Sąjungos valstybių narių įgyti pagrindinėje byloje nagrinėjamos profesinės kategorijos ir jų atžvilgiu nėra diskriminacinės, nes taikomos ir darbuotojams iš Ispanijos.

21 Šiuo klausimu primintina, jog visos SESV nuostatos, susijusios su laisvu asmenų judėjimu, yra skirtos valstybių narių piliečių visų rūšių profesinės veiklos vykdymui Sąjungos teritorijoje palengvinti ir draudžia priemones, dėl kurių šie piliečiai galėtų patekti į mažiau palankią padėtį, kai jie nori užsiimti ekonomine veikla kitos valstybės narės teritorijoje (2019 m. liepos 11 d. Sprendimo *A*, C-716/17, EU:C:2019:598, 16 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

22 Pirmiausia reikia išnagrinėti, ar pagrindinėje byloje nagrinėjamos teisės normos yra pagal SESV 45 straipsnio 1 dalį draudžiamas laisvo darbuotojų judėjimo apribojimas.

23 Remiantis jurisprudencija, nacionalinės teisės nuostatos, trukdančios valstybės narės pilietybę turinčiam darbuotojui arba atgrasančios jį išvykti iš savo kilmės šalies siekiant įgyvendinti teisę laisvai judėti, yra šios laisvės apribojimai, net jeigu taikomos neatsižvelgiant į atitinkamų darbuotojų pilietybę (2019 m. liepos 11 d. Sprendimo *A*, C-716/17, EU:C:2019:598, 17 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

24 Be to, SESV 45 straipsniu pirmiausia siekiama, kad darbuotojas, kuris pasinaudojo laisvo judėjimo teise ir dirbo daugiau nei vienoje valstybėje narėje, be objektyvios priežasties nebūtų vertinamas mažiau palankiai nei darbuotojas, kuris visą laiką dirbo tik vienoje valstybėje narėje (2021 m. gegužės 12 d. Sprendimo *CAF*, C-27/20, EU:C:2021:383, 32 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

25 Laisvas asmenų judėjimas nebūtų visiškai įgyvendinamas, jeigu valstybės narės galėtų atsisakyti taikyti šią nuostatą savo piliečiams, pasinaudojusiems Sąjungos teisės teikiamomis galimybėmis ir įgijusiems profesines kvalifikacijas kitoje valstybėje narėje nei ta, kurios piliečiai jie yra (šiuo klausimu žr. 2020 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Onofrei*, C-218/19, EU:C:2020:1034, 28 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

26 Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad dėl nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurią neatsižvelgiama į visą ankstesnio lygiaverčio darbo stažą, įgytą kitoje nei darbuotojo migranto kilmės valstybėje narėje, darbuotojų judėjimo laisvė gali tapti mažiau patraukli ir bus pažeista SESV 45 straipsnio 1 dalis (2020 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Land Niedersachsen (Ankstesni atitinkamos tarnybos laikotarpiai)*, C-710/18, EU:C:2020:299, 26 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

27 Taigi konstatuotina, kad tokios valstybės narės teisės normos, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias leidžiama atsižvelgti tik į karjeros siekiančio asmens profesinę patirtį, įgytą Ispanijos sveikatos priežiūros tarnybose, užimant tą profesinę kategoriją, kurioje esant ketinama siekti atitinkamos profesinės karjeros, gali atgrasyti darbuotoją nuo naudojimosi SESV 45 straipsnyje numatyta teise laisvai judėti. Toks darbuotojas bus atgrasomas išvykti iš savo kilmės valstybės narės dirbti ar įsisteigti į kitą valstybę narę, jei dėl to netektų galimybės, kad bus atsižvelgta į jo profesinę patirtį, įgytą toje kitoje valstybėje narėje.

28 Taigi manytina, kad darbuotojai migrantai iš Ispanijos, ketinantys dirbti „slaugytojais“ kitoje valstybėje nei Ispanijos Karalystė esančiose sveikatos priežiūros įstaigose ar centruose, bus atgrasomi tai daryti, jei į jų įgytą lygiavertę profesinę patirtį neatsižvelgiama vertinant jų profesinę karjerą jiems grįžus į Ispaniją.

29 Antra, primintina, kad SESV 45 straipsnio 2 dalyje nustatyta, jog darbuotojų judėjimo laisvė reiškia, kad įdarbinimo, darbo užmokesčio ir kitų darbo ir užimtumo sąlygų atžvilgiu panaikinama bet kokia valstybių narių darbuotojų diskriminacija dėl pilietybės. Ši nuostata sukonkretinta Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalyje, kurioje numatyta, jog darbuotojas, valstybės narės pilietis, kitų valstybių narių teritorijoje naudojasi tomis pačiomis socialinėmis ir mokesčių lengvatomis kaip ir vietiniai darbuotojai (2017 m. kovo 2 d. Sprendimo *Eschenbrenner*, C-496/15, EU:C:2017:152, 32 punktas).

30 Taip pat primintina, kad pagal vienodo požiūrio principą, įtvirtintą tiek SESV 45 straipsnyje, tiek Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnyje, draudžiama ne tik tiesioginė diskriminacija dėl pilietybės, bet ir visos netiesioginės diskriminacijos formos, kuriomis, pritaikius kitus atskyrimo kriterijus, pasiekiamas toks pat rezultatas (2017 m. kovo 2 d. Sprendimo *Eschenbrenner*, C-496/15, EU:C:2017:152, 35 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

31 Šioje srityje Teisingumo Teismas yra pažymėjęs, kad, nors nacionalinės teisės norma taikoma visiems darbuotojams, neatsižvelgiant į jų pilietybę, ji laikoma netiesiogiai diskriminuojančia, jeigu dėl savo pobūdžio gali labiau paveikti kitos valstybės narės pilietybę turinčius darbuotojus nei nacionalinius darbuotojus, ir dėl to būtent pirmieji gali patekti į nepalankią padėtį, nebent ji yra objektyviai pateisinama ir proporcinga siekiamam tikslui (2019 m. spalio 10 d. Sprendimo *Krah*, C-703/17, EU:C:2019:850, 24 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

32 Tam, kad priemonė galėtų būti laikoma netiesiogiai diskriminuojančia, nebūtina, kad ja būtų sudarytos palankesnės sąlygos visiems savo piliečiams arba būtų sudarytos nepalankesnės sąlygos tik kitų valstybių piliečiams, nepaveikiant savo piliečių (2013 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken*, C-514/12, EU:C:2013:799, 27 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

33 Nagrinėjamu atveju, kadangi atsisakoma atsižvelgti į darbuotojo migranto profesinę patirtį, įgytą kitos valstybės narės nei Ispanijos Karalystė sveikatos priežiūros tarnyboje, pagrindinėje byloje nagrinėjamos teisės normos gali labiau paveikti darbuotojus migrantus nei vietinius darbuotojus, ir dėl to būtent pirmieji patenka į nepalankesnę padėtį, nes labai tikėtina, kad prieš pradėdami dirbti Ispanijos Karalystės sveikatos priežiūros tarnybose jie įgijo profesinę patirtį kitoje valstybėje narėje. Taigi darbuotojas migrantas, kuris dirbdamas pas darbdavius, įsisteigusius kitoje valstybėje narėje, o ne Ispanijos Karalystėje, įgijo tam tikrą ir tokios pačios trukmės profesinę patirtį kaip ir darbuotojas, kurio profesinė karjera klostėsi Ispanijos sveikatos priežiūros tarnybose, atsidurs nepalankesnėje padėtyje, nes į šią profesinę patirtį nebus atsižvelgiama, kad jis galėtų įgyti tam

tikrą lygį pagal profesinės karjeros pripažinimo sistemą (pagal analogiją žr. 2013 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken*, C-514/12, EU:C:2013:799, 28 punktą).

34 Šiomis aplinkybėmis konstatuotina, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamos teisės normos yra laisvo darbuotojų judėjimo apribojimas, iš principo draudžiamas pagal SESV 45 straipsnį ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 1 dalį.

35 Remiantis suformuota jurisprudencija, nacionalinės priemonės, galinčios apriboti galimybę pasinaudoti SESV užtikrintomis pagrindinėmis laisvėmis ar naudojimąsi jomis padaryti mažiau patrauklų, gali būti leistinos, tik jeigu jomis siekiama bendrojo intereso tikslo, jos yra tinkamos šiam tikslui pasiekti ir neviršija to, kas reikalinga jam pasiekti (2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Simma Federspiel*, C-419/16, EU:C:2017:997, 38 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

36 Pabrėžtina, kad Teisingumo Teismo pagal SESV 267 straipsnį nagrinėjamoje byloje klausimo, kokių tikslų iš tiesų siekiama nacionalinės teisės aktais, nagrinėjimas priklauso prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo kompetencijai (2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Simma Federspiel*, C-419/16, EU:C:2017:997, 40 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

37 Nagrinėjamu atveju šis teismas nurodo, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamomis teisės normomis siekiama bendrojo intereso tikslo – užtikrinti nacionalinės sveikatos priežiūros tarnybos tikslus ir organizavimą. Darbuotojo profesinės karjeros pripažinimas reiškia ne tik tai, kad atsižvelgiama į darbo stažą, bet taip pat reikalaujama, kad tam tikros paslaugos būtų teikiamos užimant konkrečią profesinę kategoriją ir konkrečioje sveikatos priežiūros tarnyboje, siekiant organizacijos, kurioje šios paslaugos teikiamos, tikslų. Taigi būtų sunku įvertinti kitoje valstybėje narėje nustatytų tikslų pasiekimo lygį.

38 Kastilijos ir Leono regioninės sveikatos priežiūros valdybos teigimu, profesinei kategorijai, kurią užimant teikiamos atitinkamos paslaugos, priskiriamos funkcijos vertinamos siekiant pripažinti profesinę karjerą, o ne Ispanijos sveikatos sistemoje atliekamos funkcijos gali atitikti mažesnius kokybės standartus ar tikslus, nei reikalaujami pagal šią sveikatos sistemą, todėl atsižvelgimas į šias funkcijas reikštų darbuotojų, teikusių tam tikras šių kokybės standartų ar šių tikslų neatitinkančias paslaugas, profesinės karjeros pripažinimą.

39 Taigi pagrindinėje byloje nagrinėjamos teisės nuostatos iš esmės būtų pateisinamos tuo, kad Sąjungos lygmeniu nesuderinta atsižvelgimo į įgytą profesinę patirtį tvarka, ir tuo, kad nėra sveikatos sistemų kokybės standartų, principų ir tikslų lyginimo kriterijų.

40 Šiuo aspektu primintina, kad būtent valstybės narės sprendžia, kokio lygio visuomenės sveikatos apsaugą jos ketina suteikti ir kaip šį lygį pasiekti. Kadangi šis apsaugos lygis įvairiose valstybėse narėse gali skirtis, reikia valstybėms narėms suteikti diskreciją šioje srityje (2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Simma Federspiel*, C-419/16, EU:C:2017:997, 45 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

41 Vadinasi, šioje byloje prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nurodytas tikslas užtikrinti nacionalinės sveikatos tarnybos tikslus ir organizavimą, kaip visuomenės sveikatos politikos tikslas, susijęs su sveikatos priežiūros kokybės gerinimu atitinkamoje sveikatos sistemoje ir aukšto lygio sveikatos apsaugos užtikrinimu, gali būti laikomas bendrojo intereso tikslu, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 35 punkte nurodytą jurisprudenciją.

42 Nors tokį bendrojo intereso tikslą galima pripažinti (tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas), tam, kad šioje nacionalinės teisės nuostatoje įtvirtintas darbuotojų judėjimo laisvės ribojimas galėtų būti pateisinamas, dar reikia, kad jis būtų tinkamas juo siekiamam tikslui įgyvendinti ir neviršytų to, kas būtina jam pasiekti.

43 Atsižvelgiant į Teisingumo Teismo turimą bylos medžiagą, neatrodo, kad atsižvelgimas į sveikatos priežiūros specialisto darbo stažą ir į jo individualų žinių lygį, patirtį sveikatos priežiūros, mokymo ir mokslo tyrimų srityje, taip pat į sveikatos priežiūros ir tyrimų tikslų įgyvendinimą atitinkamoje organizacijoje galėtų būti laikomas netinkama priemone ja užsibrėžtam didesnės žmogaus sveikatos apsaugos tikslui pasiekti, tačiau tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

44 Kiek tai susiję su pagrindinėje byloje nagrinėjamų teisės normų būtinumu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turės atsižvelgti į tai, kad darbuotojo profesinės patirties, įgytos kitos valstybės narės nacionalinėje sveikatos sistemoje, pripažinimas apskritai negali būti laikomas kliūtimi įgyvendinti tokį tikslą.

45 Be to, šis teismas turės atsižvelgti į tai, kad tokią profesinę patirtį galima pripažinti taikant procedūrą, per kurią suinteresuotajam asmeniui suteikiama galimybė įrodyti kitose valstybėse narėse įgytos profesinės patirties lygiavertiškumą, ir, kaip matyti iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos, pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamas nacionalinės teisės normas tai leidžiama siekiant gauti statutiniams laikiniesiems darbuotojams mokamus trimečius tarnybos stažo priedus.

46 Tokiu atveju, kuris nepatenka į 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL L 255, 2005, p. 22) taikymo sritį, bet kuriam taikomas SESV 45 straipsnis (tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas), atitinkama priimančioji valstybė narė turi laikytis savo pareigų dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (2022 m. kovo 3 d. Sprendimo *Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto (Pagrindinių medicinos studijų diplomas)*, C-634/20, EU:C:2022:149, 41 punktas).

47 Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad šios valstybės narės institucijos, kurioms Sąjungos pilietis pateikė prašymą leisti užsiimti profesine veikla, kuria užsiimti pagal nacionalinės teisės aktus leidžiama tik turint diplomą arba profesinę kvalifikaciją ar tam tikros trukmės praktinę patirtį, privalo atsižvelgti į visus suinteresuotojo asmens diplomus, pažymėjimus ir kitus dokumentus, taip pat reikšmingą patirtį, kai lygina šiais dokumentais ir patirtimi patvirtintas kompetencijas su žiniomis ir kvalifikacijomis, kurių reikalaujama pagal nacionalinės teisės aktus (2022 m. kovo 3 d. Sprendimo *Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto (Pagrindinių medicinos studijų diplomas)*, C-634/20, EU:C:2022:149, 38 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

48 Taigi, jei atlikus diplomų lyginamąjį tyrimą konstatuojama, kad užsienio diplomu patvirtinamos žinios ir kvalifikacija atitinka tokias, kokių reikalaujama pagal nacionalines nuostatas, priimančioji valstybė narė turi pripažinti, kad šis diplomas atitinka šių nuostatų sąlygas. Tačiau jei nustatoma, kad šios žinios ir kvalifikacija tik iš dalies atitinka reikalaujamąsias nacionalinės teisės aktuose, ši valstybė narė turi teisę pareikalauti, kad suinteresuotasis asmuo įrodytų, jog įgijo trūkstamų žinių ir kvalifikaciją (2015 m. spalio 6 d. Sprendimo *Brouillard*, C-298/14, EU:C:2015:652, 57 punktas ir 2021 m. liepos 8 d. Sprendimo *Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija*, C-166/20, EU:C:2021:554, 39 punktas).

49 Vadinasi, reikia atmesti Kastilijos ir Leono regioninės sveikatos priežiūros valdybos argumentus, grindžiamus tuo, kad Sąjungoje nėra bendros valstybių narių sveikatos priežiūros paslaugų organizavimo sistemos.

50 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti, kad SESV 45 straipsnis ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos dėl profesinės karjeros valstybės narės sveikatos priežiūros tarnyboje pripažinimo, pagal kurias, apskaičiuojant darbuotojo darbo stažą, nėra galimybės atsižvelgti į kitos valstybės narės sveikatos priežiūros tarnyboje įgytą profesinę patirtį, nebent toks laisvo darbuotojų judėjimo ribojimas, koks įtvirtintas šiose nuostatose, atitinka bendrojo intereso tikslą, leidžia užtikrinti, kad šis tikslas bus įgyvendintas, ir neviršija to, kas būtina jam pasiekti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

51 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nusprendžia:

SESV 45 straipsnis ir 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje 7 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos dėl profesinės karjeros valstybės narės sveikatos priežiūros tarnyboje pripažinimo, pagal kurias, apskaičiuojant darbuotojo darbo stažą, nėra galimybės atsižvelgti į kitos valstybės narės sveikatos priežiūros tarnyboje įgytą profesinę patirtį, nebent toks laisvo darbuotojų judėjimo ribojimas, koks įtvirtintas šiose nuostatose, atitinka bendrojo intereso tikslą, leidžia užtikrinti, kad šis tikslas bus įgyvendintas, ir neviršija to, kas būtina jam pasiekti.

Parašai.